

מuous לבינו טהרה נולדה לתייחסן כמנוחה ר"פ ע"פ דקפלין עוגן על עניון "לתייחסן" ובגמרא במנוחה בכ"ה היו לתייחסן, בollowו החול י"ל להן כבש עלה חוב מותה אפשר לנו לאוכל על ציקיסות מה תמלות כמנוחה כטוכה דר' ל"ח ותיק יתכן ציעוטם במנוחתו ערט צקיס חיוב פחת לחוליתם לרמייה עליי, ה"ה חייטן צמה ימוך במנוחתו ועיי פ"ק לאמת גדי לנו יטב לפמי הקפלה.

ופא"מ מחייב לכלי הרכבת"ס ז"ל ע"פ מה צמיה בנטות בנין קלים לבינו טהרה ציהר נולדה הפקה כמנה כליה הילתה פלאט למאה לכתיב על כמנה, וכודלו היה יכול זה וזה קולק עט טעם יפה נמות קילידי הרכבת"ס צוית פשת בתחילת כל ציהר סמור למאה, חכל קצת מלהול להגיא ליעיס חדקיס צמיה צנulos הרכזוניס ז"ל וטומך הרכבת"ס ז"ל פחד על חילוק זה קלה הילו צו הדר על צהה לתוכו מהד ז"ל ועתקה על דעמו לחהק צולה.

עוד עלה על דעתו לדרכי הרכבת"ס ז"ל צלמל ממה צומה ז"ה להקלין בתחילה כמנוחה גם' הקדר והקלין בסוף לסב הפלפיו ומטכדר צו ג"כ הקדר הקלין פשת.

סימן ק"ה

בעניין חיובא דגשים למצות סייפור יציאת מצדים

כתב הchainoz כמוהו כ"ה למאות זו לסיטול וליהת מלוייס בלילה פשת נוגג צולפים ונכנסות היו לגט נקיים חייבות כמאות הגדת מלולויה וצמונחת חיינוך תמה לטה הו מות עזת קהזמן גרמאנו ונשי לחייכרנו למאה מנין צגס בטהילה חולן צוית, ונלהה לי"ל

קהלול מה"כ הויה כלכילה בדור געלמאן, וווע"פ דאלתני נטהר הפקה מותה הילתה קלטיס צהו על כל הקילן מ"מ מותה פחת מיהו ליכא על האובע קהלי לאכול מוקולס הפקה ואח"כ שהונגה חטול לפאי צהו הפקה על האובע לך צהיל הילן והילן הילת קילן, וווע"כ לכל הילת מוקלי מותה צהיל קילן, וווע"כ לכל הילת מוקלי מותה הילת פשת ומיחזב צפוי קספאת הי' על האובע וכמנון"ת וק' להוות ולפנפל בכ"ז.

ול"ה ע"ע קפ"י נכלות סי' ו' ז'.

סימן ק"ז

בעניין הבאת ק"פ לפניו וסדר אבילתו

(מצבב)

נהנתי הילת בטהילותו סיליות וטנמליש במכתבו וולחו הילען ז"ה, לנו נקסת הילתה הילען נקסת הילתה להיל נפני הילו נקסת הילתה הילען נקסת הילתה להיל נפני הילתה מביבין היוו צענ"כ הילן צויל ונטען היל נקסת צלע קטו ז"כ ע"כ ז"ל פשת זה וכור' צנוליל וטנמליש זכת פשת היל נקסת, ומקו"ה לילד צוית הפקה לפניו בנטען הילתה, ולצון "גופו צל פשת" היל נקסת היל העיל מוזה נענין צומה ז"ה הילו לפניו לתנן נעיל מוזה נענין צומה ז"ה הילו לפניו מלה וחילוקת וקני חכזילין ותקני חכזילין בס זכל נפקה ולחריגת ואלה מטייס טמונת צו"ה היל צומניו חכל צומו צקיטם"ק קיסקיו מכילין לפניו [היל] גופו צל פשת.

ובמה צפקה הרכבת"ס ז"ל צהי חכזיות, היל זה צנוליל צוית בסוף היל תנן צמאנתינו לין מטילין וכו' והיללה הייל מנין צגס בטהילה חולן צוית, ונלהה לי"ל

ממלכת לורי מכם על מלוכה יי' בזמנם היה סומול
פטועל לגמלי ממלכת הפי' מללכון קלי לכל
קחינו נמלאות הגדתך הינו נמלאות מלך
וממליחייכי נקיט נמלך ע"כ ז' למליחייכי נמי
במליק הגדתך.

והונגה הטע תנן ל"ג חומר כל צלמי חמל ג' להניש לאנו לנו יהי ימי חוכתו וכו' פסקה זה וכיו' ע"ק שפסקה תמקומם ב"ה על צלמי האנושינו נמליטים מלה זו וכו' ע"ק צלמי השקפה נליים וכו' ויך לנעין מה פירוש לנו יהי ים' ח הס' ל"ל צלמי יהי ים' ח מנות פיטול יהי יהת ממליטים לו לצלם צלמי יהי יהי ים' ח מנות פסקה מלה ומילול [וענין לנו יהי יהי ים' ח פילץ טר"ז ז"ל צלמי יהי יהי ים' ח מנות כתובן חבל מ"מ עיקר תමאה יהי ע"ק] ומלמייתו עליה קליל דוחמלות זכה פסקה מסמעו לצלם צלמי יהי יהי ח פסקה קמתנהו פסקה טוב לנו ולכלהל טעמו [ומלה ומילול היהיקות כזו לפסקה כמ"כ "כ התום" קט ל"ס והמלחתן וו"כ ה"ה במליה כלצלו חמל טעמו לנו יהי יהי ח מלה ומולח מכלון לענין מנות מלה זקורות לפיטול עניינו וממיילן לנקיים קמחוייות במליה ע"כ דמחוייכות לומל עניינו וטעמו ומכלון ג' כ במודיעין לענין פיטול יהי יהת מלים מינך סייד למנות מלה.

וראיתתי כחפלי על מנקיות פירעון מה יהו
וליח צהמל ר"ג חיינו צלה יהו
ידיח סיפור לייה מלרים ולענ"ד כמלומה
זהינו נחמאן כן הלא ר"ל צלה יהו ידיח
לפקח מלחה ומלוות.

סימן קי"ט

בעניין שומע כעונה בסיפור יציאת מצרים

בפסחים קע"ז ללו"ע וכ"י למלי לאגדת

מתקלה לכל שיקנו וכל תלכל חמן יקנו בקהל
הכול מלה במאות שגדת לה מיתרכו ולי מוקס
שלהן הן היו כהוותה הגט ז"ה הילן מלכנן
למץ"כ הטעם', ולענ"ל לנמת טחינוך שעניין
שגדת וכיפויו יייחת מלילות הוה מעין מעניין
מלות מלה וקייכת למאות מלה ויטוד לזה
מהיה לדרקינו לחס עוני שעוני עלייו לנכיס
הרכבת ומכם שטוחה תנהי וחלק ממאות
שלחים מלה קיטה עוני עליו לנכיס תיינו
קייפול יייחת מלילות ולה"ל לנכיס פטויות
מהගלה ממילוי הכלוי חיון סמלה קללה לחס
שעניין עליו לנכיס ובגע"כ קבוס חייניס
במלות לסייעו יייחת מלילות.

שׁוֹרֵד לְדוֹמָה כּוֹגִילָה מִפְוַרְקָת לְמֶלֶת וִסְפִּילָה
יִיְחַת מֶלֶלִים תֶּלֶי זְבָ"ז לְכַפְּחִים
קְטָעָ"ז כ' קְהַמֵּל לְחַנְבָּ"י כּוֹמֶל פְּטוּול מְלוּמָל
סְגָלָה כְּמִינְבָּה כְּבָעָנָה זָה וְלוֹ' וּפְלָכִין מְהָלָה
לְלִלְעָ"ז וְלוֹ' יוֹסָף חַמְלָי הַגְּלָתָה לְהַזְוִילָה כְּבָ'
חַלְמָה דְמַחוּיִיכְיָן כְּבָגָלָה [דְלִינוֹ מַחוּיִיכְתָּבָה]
יְכוֹלָה לְהַזְוִילָה הַת הַמַּחוּיִיכְ בְּלָכְלָה] וּמְזָנִי
קְמַנְלִי לְבָנָן [סְיִינוֹ לְ"ז וּלְ"י]. מֶלֶת צְוָנוֹן הַזָּה
לְרָבָנָן [פְּיָי] וּמְדָלָבָנָן גַּס סְמוּמָה מַחוּיִיכְ] וּסְבָתָה
הַזָּה עֲנִין מֶלֶת לְהַגְּלָתָה הַוְּלָ"ל הַגְּלָתָה צְוָנוֹן
הַזָּה לְרָבָנָן וּנוֹעֵל לְהַזָּה צּוֹט מְקוֹס בְּחַלְתָּה לְעֲנִין
הַגָּלָה מִזְוָנוֹן הַבַּיִת לְזָמָן הַזָּה לְבַצְלָמָה בְּמֶלֶת
וְיְלָדָה מִזְוָנוֹן הַזָּה לְרָבָנָן מְקוֹס לְכַתִּיב מְהֻות עַל
מְלוּלִים יְהַלְלוּהוּ וְתַלְיוּ בְּמִזְוֹת פְּסָחָה הַכָּל מַה
עֲנִין הַגְּלָתָה צְוָנוֹן הַזָּה הַעֲ"כ דְעֲנִין הַגְּלָתָה
מִיְצָךְ צְיִיכָה לְמִזְוֹת מֶלֶת, וּכְמוֹ לְכַלְיִיכָה
מִזְוֹת מֶלֶת לִיכָה מִזְוֹת הַגָּלָה הַ"ע נְנִקְיסָה
לְהַיְתָנוֹ בְּמֶלֶת עֲ"כ לְיִתְנְטוֹ כְּבָגָלָה וְהַזָּה צִיךְ
לְחַלְקָה הַתְּלִילָה תָלִילָה בְּמִזְוֹת מֶלֶת וּמִזְוֹת
מֶלֶת הַזָּה תָלִילָה כְּבָגָלָה] וּכְן הַמְלָה הַמְסָלָגָה
לְחַבָּ"י סְוּכָל מֶלֶת צְוָנוֹן הַזָּה לְרָבָנָן הַלְלָה
לְסָוגָל כָּל לְתָהּוֹן לְבָנָן כְּעִין לְחוּלִיִּיתָה תָהּוֹן
וְלָה תָהּוֹן לְבָנָן צְוָנוֹן הַזָּה בְּסְמוּמָה כְּיָזָן לְבַזְוָנוֹ
הַבִּיטָה גַּמְיָן פְּטוּול מִלְּגָלָתָה וּמִמְּלִיכָה פְּטוּול

משאייר לבן ד' זוזים כמבואר בתשב"ץ בשם גאון ובעל העיתור המובא בקצואה"ח (סימן ובס פק"ב).

דף קטו ע"א

כל שלא אמר

אמר מצה ומרווד ודילג פפה האם יצא ידי חובתו

שאלה לא היה הגדה לפניו ואמר מצה זו על שם שלא הספיק בזעם של אבותינו... מרור על שם שמררו את אבותינו במצרים, אך "פסח" לא הסביר, האם יצא ידי חובתו, שהרי בין כך אנו היומם בעוריה מחותרים פסח?

תשובה אם לא אמר פסח לא יצא ידי חובת סיפור יציאת מצרים, ולמרות שאין לנו ביום קרבן פסח, בכל זאת צריך לומר גם 'פסח' כדי לצאת חובת סיפור יציאת מצרים. וכך משמע מהרמב"ם (פי"ז מ Halachot פסח), וכך כתוב בשו"ת בניין ציון (ח"א סימן ל).

דף קטו ע"ב

שנאמר והנגדה לבן

למה אין מברכים על מצות סיפור יציאת מצרים

שאלה מצות יציאת מצרים הוא מצות עשה מן התורה ויש לעיין למה אין מברכים על המצוה זו, כמו ש商量ים על כל המצאות?

תשובה בספר גבורות ה' (סוף פרק סב) כתוב: "וזא אמר למה אין מברכים על הגדה, שהרי מצווה לספר ביציאת מצרים, והיה לנו לבך על המצואה זאת? ויראה, כיון דעתך הדבר הוא מחשבת הלב, צריך להבין מה שאמר זאת לא כן לא היו מיד, וכיון הדעיקר הוא הלב לא שייך בו ברכה, דברכה מברכים רק על דבר שהעיקר שלו הוא מעשה.

והנזה החינוך (מצווה כא) כתוב דנים חייבות למצות סיפור יציאת מצרים, וכבר הקשו עליו הורבה מפרשין דהא هي מצווה עשה שהזמן גורם. והנה בנו של הכללי חמודה (בקונטרס אחרין על הכללי חמודה אותן א') הביא בשם השפט אמת דלבן אין מברכים על סיפור יציאת מצרים ממש ודווי מצוה שכליות, ולכן יתכן

אלה נאנו

ונשים חייבות בה, הגם דהוי זמן גרמא כיוון דמה שנשים פטורות ממצוות עשה גרמא ילפין מתחפילין, ותפילין הוי חוב, משא"כ במצוות שכליות אף שהוי הזמן גרמא, נשים חייבות, יע"ש.

שנשׁוּת

וזהנה הגמ' בברכות (דף ב ע"ב) מקשה על הא דתנן שנשים חייבות בברכת המזון, פשיטה? וממשני מהו דתימא הויל וכתיב' 'בתת ה' לכם בעודב בשדר לאכל וללחם בבקר לשבע', במצוות עשה שהומן גרמא דמי קמשמע לען, ולדברי בנו של הכלוי חמודה הדבר צ"ע, במה בכרך דהוי מצות עשה שהומן גרמא, הא ברכת המזון הוי מצוה שכלית, להוזרות על המזון שאכלנו. וצריך לומר שלא הוי כל כך מצוה שכלית, משום דורך כדי שביעיה מברכים ולא על פחות, ונגמ' לאחריה ולא לפני המזון, והוא חידוש.

דף קי"ז ע"א

ידידיה נחלק לשניים

אדם ששמו ידידיה, האם מותר לקרואתו בבית המרחץ

שאלה נאמר במשנ"ב (סימן פ"ד סק"ז) אדם ששמו שלום, יש אוסרין בבית המרחץ לקרואתו בשם אלא בלשון לעז, ויש מתירין כיון שאין מתכוין על עניין השלום אלא להזכיר שם אותו אדם, ובדברי סופרים הלא אחר המיקל, וכן נהוגים. וירא שמיים יש לו להחמיר יعن כי הרבה מאחרוניים אוסרים. מה הדין באדם ששמו ידידיה האם מותר לקרואתו בשם בבית המרחץ?

תשובה נאמר במצחת פטחים דף קי"ז ע"א אמר רב ידידיה נחלק לשניים, לפיכך ידרח חול, יה קודש. ובשו"ע (אכהע"ז סימן קכט סעיף ל) כתוב: שם "ידידיה", אם יחלק לשני תיבות, כשר. ובהגחות הגרא"א (ט"ק נב) כתוב: ומכל מקום נוכל לומר דמשנ"ב ידידיה נחלק לשניים היינו אם ירצה, אבל אם יכתוב תיבה אחת שפир דמי.

ולכן נראה שם אותו אדם נהוג לכתוב שמו בשתי תיבות, אסור לקרואו כך בבית המרחץ כיון שנאמר כאן בגמרא יה קודש. אבל אם קוראים לו בתיבה אחת, יתכן שהרבර תלוי בחלוקת הפסיקים לגבי לקרוא לאדם שלום בבית המרחץ, וצ"ע:

רֹפֵק קִיּוּעַ אֶת תְּוֹרַדָּה הַזֹּג שְׁעוּמָדִים בְּלִדְאָתָן שְׁיָאָה המומoor ב' פְּסָכוּבָר כָּרְעַמְּבָד. וּנְכָפֵר מַכְלָס טְלִפְיָינָה יְסָמְחוּ שְׁלִחָן ט' צָק ט' סְפָקוּקָס סְלִלוּחָה ר' כָּל גּוֹיִס וּגְוִי' ט' וּק' ל'. בָּאָד' וּאָש' דָּקָא מְרוּמָין.
רֹנְדָר דְּמָחָרְלָה הַלְּוָה הַגְּרָזָה מְבוֹעַ יְקָבָר גַּדְרָה וְיָה דְּרוֹתָה הַתְּהָתָה המומoor ב' גְּנָבָה.
ק' זְלָמִיכָי קְרָל דְּלִי יְעָזָב נְמָר וּנו' ט' הָסָה מְחַלָּם קְמֻמוֹרָה הַלְּמָלָקָה לְבָרְחוּמָה בְּלִלְלָהָה בְּלִזְבָּחָה בְּלִזְבָּחָה בְּלִזְבָּחָה.

חכמת שלמה - חידושים

ונגנורום ומילוי ומלוחם מגילחת הקמ"ג ע"ב: "מוס' ב"ד ה"ג ונאמר לפניו שיש חדש. על צייר קדרה ונ"ג וכן סול גומדר לבדיל דקוטס כל מומרא צייר מדרטה ונכללה ונכללו" מילויים גומדר אלי מדרט נטף צהרי נל במדיטל:

בדבורי נולר ורבינו אורה ומליבא לה מתרבא פסקות רתמיישתא באשנוא

להבות ותשרות

קצת פסק ב' מהחולת המזמור ועוד' (גנדי יוספ'). וענין ד' מ"מ, ובכיהודיים מהרייעב"י

דרך קמו ע"א גמ' אמר אבוי הילק' ציריך ל' קחוין וציריך כרי זכר ל' שיטות ת"כ
דרך צו. ס"ל: חוץ ב' ברכות ביום טוב כר' ורב פסק רב
אללפ' דציריך ל' ברכזען על ב' ברכות ביום טוב כר' ורב שיטות פ' שוחיה ל' חם
משנה כר' עכ'ג. ומילוט נגמ' פטול ג' קlein ז' ככחות תלג' דקני ג' מל' פל' מוס' ו' ח'
פל' מוס' ו' ג' קlein מוס' ג' כמ'ק' המופתות ועיין זהה ג' ניל'ק' ז' וזו'ק: חוץ ה' ח' תגורי חורץ כ' ובן עשה חרץ בפדרו חרופת זכר ל' טיטה עכ'ג. וזה קומל מה
טכਮג נפללו דעתן מרווח נטול לרפקון דלון סיין משה זכר לנקיין וכ' טקמג
נעיל ז' וק'ק':

ח"א דף קמ"ז ע"א ב' [אדרבא כי והבי נמא]. פ"י במרען ערך קפ"ה צב"י ש"כ וכ"ה
קיטוין לוון מס נמען כי קפ"ה קפ"ה דילימע נ"ל מוקץ ומי"ס
למתן דבליטן אלו כי ע"כ: זכר ק"ט י"ט בר. בכתה תלילם מכו"ר י"ז ומילוי מ"ס
ונבוזה קפ"ה נמען וגו' קיטוין נצלה פיטין חכל לאנק אנטיקטו ענברותן י"ז ומתק ג"ה י"ק
לכס י"ג י"פ סמס וגנו' לקטש קט למתק ור"י ד' קדמומי ולפוקה פלי' ממליכת צלטט סח"מ
לכס נצלה פיטין וס בטלר פיטין נצלה בטלר צב"ל פיטיסים אלן בטמונען נ"ל נקט ג"ה ונור
לטמונען ורמי דיש טולר בסמ' דלן מוש' מאלורי פיטיסים צו' י"ללו' נדירים כ"מ' ק"ז ח' לטמ' אנטט
ונור'ו' דלטמונען מוסכם פיטיס' ט' וקיטיס' מ"ש י"ז כן י"לכו כן י"לכו: מתריל בוגרות
ומבוגרים כ"ז. עניין קיטיס' דנטט נ"ל כל טס' כוון מטל' אנטטוטו ונור'ו' ג"ל חום' עדמו

דרך קמו ע"ב במתני' ע"ב בתו אבותינו המכירים שנאמר ואמרות זבח פסח וגוי מזבח זו ע"ש כר' במאמריהם שנאמר וומרורו אמרו יאלאו את החזק אשר הוציאו וגוי מזבח זו ע"ש כר' במאמריהם שנאמר ואמרות זבח יאלאו את החזק אשר הוציאו וגוי מזבח זו ע"ש כר' במאמריהם שנאמר וומרורו אמרו חוויהם כר' ואנכל' שם מן הוצאות ומן הפסחים כר'. כל'': גמ' מאן אמר אגדתא כר' אמרו רב ששת כר'. כל'': תוכ' ב"ה חותם בגואלה כר' ופלגיא במלואה רבי טרפון ורבי עקיבא רבי טרפון סבר איננו חותם כר' וקי"ל הילכה כר' עקיבא מהחרבו כר' עכבי'. כל'': ול' מילון ליל קדמיה מ"ק מומס נגילה קליין דומיס מקופה גולל מערלן גולן לחן מומס נגילה ושין נקמן צפי לאטפ"ס י"י וק"ל' תוד"ה ה"ג ונאמרו לפניו שירדה חידשה וכן ונדרה לך שירור חדש על כר' עכבי'. כן ס"ה נזקק הסוסים וכ"ס נמלטי ע"ט וטילים מלחקה על גמלול מומיס גולן נזקק טליתו קלו גולן ונודה נ"ק סי' מצט על גולול טליתה כר' וק"ל'.

חכמת שלמה - חידושים

דרכם ע"ב גמ' ולא עוד שנראה באזבל קדושים בחוץ. נ"ג פליני
לגרם כלולם ממקודם כי ליקן נזכר וממנו הולך קדטס דחון ומ'ו'
עיקר גינוסו של ר' כתוב כי גם כוון לה דלק סילון כן וזה היה נון לאכומש לנו

הדרן על עברי פסחים וסלקא לא הגהות ר' ל' לשיטת רב אלפס כמבואר ברא"ש ע"ש אבל לשיטת החוס' צריך גם בפסחים שמי' תלמידו בלבד הדרן ומ"ש לעל הפרושה אך גאה בישיתת הדרן וכבר בחרבון ש"ר" ה' מפרק המוציא עלי שמניחת בתוך משלימות ואח"כ בוכבצע באחת מהשלימות (גנ"ס). ס' דף קיד ע"א ד"ה מatable, ס' על פי דפוס שעשוענויז (דבש תמן). ס' שם א, יז. ס' שם ח, יט. ס' שם פטוק יב. ס' גצ"ל "רבנן". תם שה"ש ח, ה, ס' דף יא ע"ב ס' מדרש המכאמא שנות